

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Utdannelsen til et ondt geni

av Gerhard Lauck

Del 8

Offisersopplæring

Opplæringen av lovende unge offiserer ble senere en av mine viktigste og mest givende oppgaver. Disse "ungdommene" hadde allerede mye erfaring. De hadde bevist hva de kunne. Nå tok vi treningen deres opp et hakk.

En dag må de bli *bedre enn vi er nå!* - For fienden vil også bli bedre med tiden.

Denne treningen foregikk ofte under et faktisk undergrunnsoppdrag. Så å si "under skarp ild".

Her er noen av undervisningsteknikkene mine:

Stopp! Stopp! Lytt! Lær!

Midt i den hektiske aktiviteten og de forhastede samtalene stopper jeg plutselig opp. Jeg snur meg mot eleven, ser ham i øynene og sier: **Stopp! Legg merke til dette! Husk dette! Jeg forklarer senere! Referanse XYZ.** Så gjør eller sier jeg noe *tilsynelatende trivielt, kanskje til og med direkte dumt!*

Jeg gjør dette flere ganger i løpet av de neste dagene eller ukene.

På dette tidspunktet har jeg allerede begynt å se sammenhengen for ham. Han begynner å se et mønster. Det er en metode bak galskapen min. Og denne galskapen er en del av en større plan.

Husker du da jeg gjorde [hva som helst] og ga det referansenavnet XYZ? Dette

er HVORFOR jeg gjorde det. Jeg hadde forutsett denne muligheten, selv om den virket veldig fjern på den tiden, og jeg tok bevisst denne spesifikke handlingen som en forholdsregel. Det var IKKE bare en tilfældighet eller et uhell.

Denne typen demonstrasjon viste seg å være en svært effektiv treningsteknikk!

Det var uendelig mye bedre enn "lurespørsmålet", der eleven må gjette hvilket svar "læreren vil ha".

Jeg kunne selvsagt ikke ha forutsett fremtiden! Dette var ikke en "rigget" kamp. Det faktum at jeg hadde gjort en så stor sak ut av den aktuelle handlingen allerede på det tidspunktet - nemlig før jeg overhodet kunne forutse at dette eller hint ville skje - beviste at jeg ikke bare fant på det hele i ettertid bare for å "se smart ut".

Dette gjorde poenget virkelig tydelig. Det viste på en dramatisk måte hvor viktig poenget er. Og gjorde det veldig enkelt å huske det.

Et hakk opp

Jeg ville også hele tiden peke på variabler og vurdere - og senere revurdere - hvor store de var.

Jeg ville sagt noe sånt som dette:

La oss tenke over de mulige konsekvensene av denne nye informasjonen... Potensiell risikofaktor A er nå større. Tidligere var den på størrelse med en ert. Nå er den på størrelse med en klinkekule. Den blir ikke farlig før den er på størrelse med en basketball. Den er ikke farlig ennå, men den vokser. Vi må holde øye med den.

Senere sier jeg kanskje det samme, men bytter ut *erter* med *klinkekule*... og *klinkekule* med *golfball*. Og så legger jeg til: "Den har akkurat gått opp et hakk".

Eller, hvis den nå var på størrelse med en *baseball*, at den hadde gått opp *tre hakk*.

Whoppers

Jeg bruker ofte eksempler med *store overdrivelser*. Årsakene er blant annet

For det første gjør dette poenget veldig *tydelig*.

For det andre dramatiserer dette *viktigheten* av poenget.

For det tredje gjør dette det åpenbart at eksemplet *IKKE skal tas bokstavelig*.

Merk: Dette kan til og med få *juridiske* konsekvenser. For eksempel hvis jeg blir sitert utenfor kontekst i en rettssal.

Dette er viktigere enn folk flest er klar over. Det vet jeg av egen erfaring.

Statsadvokat: *Ærede dommer, tiltalte er et så blodtørstig monster at han til og med truet med å la fiendene sine BOILE I OLJE!*

Forsvarsadvokat: *Jeg protesterer! Dette er tatt ut av sin sammenheng. Den neste setningen lød: Og strandet på en øde øy med svigermor i seks måneder!."*

For det fjerde bidrar humoren til å *lette opp stemningen* og senke stressnivået.

For det femte er det rett og slett en del av *stilen min*. Min "undergruppe av galskap", så å si.

Eksemplet etterfølges av en angivelse av hvor stor overdrivelsen er. Det finnes tre nivåer:

Nivå 1

Det sier jeg: *Dette er naturligvis en overdrivelse!*

(Ja, dette er selvsagt umulig!).

Nivå to

Det må jeg si: *Jeg overdriver LITT, men IKKE SÅ MYE som du sikkert tror!*

(Det er en **fjerntliggende** mulighet).

Nivå tre

Det må jeg si: *Jeg overdriver LITT, men ikke på langt nær så mye som du sikkert tror!*

(Dette er en **absolutt** mulighet.)

Disse tre nivåene tilsvarende noen ganger de 5 %, 50 % og 95 % som brukes i "spillteori". Dette er svært nyttig i strategisk planlegging, der det er mange ukjente variabler som spiller inn.

Selv en tilsynelatende liten detalj kan være utslagsgivende. Dette kan resultere i en plutselig og radikal kursendring.

Motstanderen

Infiltrasjon av politiet

Undertrykkende regimer har en ulempe. De vet ikke hva folk *egentlig* mener, fordi folk er redde for å si det åpent. Dette gjelder også for myndighetspersoner. Til og med for politifolk.

Politiet har en tøff jobb! De risikerer livet for å beskytte ærlige borgere mot kriminelle.

Tenk deg hvordan en politimann føler seg når han blir tatt av en straffesak bare for å gjennomføre en razzia eller arrestere ikke-voldelige dissidenter?

Tenk deg hvordan han føler seg når han ser en hardbarket kriminell løslatt på teknisk grunnlag... og deretter ser en ikke-voldelig dissident bli dømt bare fordi dommeren *tøyde* - eller til og med *ignorerte* (!) - loven?

Eller straffes en "tankeforbrytelse" strengere enn en voldsforbrytelse?

Eller at en kriminell slipper tidlig ut av fengselet med prøveløslatelse, mens en dissident nesten alltid må sone hele straffen?

Bortsett fra ideologi er dette en av grunnene til at mange politifolk i det minste vender det blinde øyet til.

Det er alltid vanskelig å holde på en hemmelighet. Spesielt hvis mange kjenner til den. Men det er *enda* vanskeligere i *dette miljøet*.

Derfor er det uunngåelig at storstilte operasjoner mot oss mislykkes. Det skal bare én person til for å tipse oss. Dette er lett å gjøre uten risiko.

De største razziaene jeg kan huske, fant sted mens jeg var i Europa. Mediene hyllet razziaene som en stor seier for politiet. Senere fikk jeg tilgang til myndighetenes arkiver. Mengden materiale som faktisk ble beslaglagt, var forsvinnende liten sammenlignet med vår årlige produksjon.

Og selv de få som faktisk ble dømt, fikk bare bøter. INGEN fengselsstraff i det hele tatt!

kommenterte jeg den gangen:

Jeg sender gjerne en del av hver produksjon direkte til det politiske politiets hovedkvarter. Dette ville spare skattebetalerne for penger. Jeg vil til og med la politiet "vyskjære" en STØRRE del av forsendelsene våre enn de gjør nå. Til gjengjeld ber jeg bare om at de gjør et stort nummer ut av den store seieren etter hver levering. Den resulterende publisiteten er verdt mye mer enn kostnaden for det ofrede materialet.

Jeg har blitt fortalt at noe som ligner på dette allerede er en vanlig praksis blant narkotikalangere i stor skala.

* * * * *

Da jeg besøkte en venn i en mellomstor by, banket det på døren. En venn av ham kom inn og satte seg overfor meg.

Først presenterte vennen min den andre mannen for meg. Han var den lokale politisjefen. Så presenterte han meg.

Politisjefen skjønnte med en gang hvem jeg var. Han hoppet opp fra stolen sin så fort at jeg ble forskrekket. Så tok han meg hjertelig i hånden og utbrøt: *Det er en ære å møte deg!*

Politiets mentalitet

En venn av meg, Wally, hadde hoppet av fra Østblokken, der han hadde vært politioffiser. Faren hans var general i politiet. Han fortalte meg farens historie slik.

I mellomkrigstiden var faren politimann i et demokratisk regime.

Da tyskerne okkuperte landet hans, stilte de ham to spørsmål:

For det første, vil du fortsette å være politimann?

Svaret hans var ja.

For det andre, vil du adlyde ordre?

Igjen svarte han ja.

Han forble politimann under den tyske okkupasjonen.

Da russerne kom, stilte de ham de samme to spørsmålene. Og han ga de samme to svarene.

Han forble politimann. Etter hvert steg han i gradene til general i politiet!

Jeg husker ikke om han var i "kriminalpolitiet" eller "det politiske politiet". Det høres kanskje rart ut, men jeg tror ikke det spiller noen stor rolle.

En annen venn av meg klaget over at han møtte de samme politiske politiagentene i tre påfølgende regimer. Til tross for at alle tre regimene var av en helt annen, og gjensidig fiendtlig, ideologisk retning! (Weimarrepublikken, Det tredje riket og den såkalte Forbundsrepublikken Tyskland).

Igjen, dette høres kanskje rart ut, spesielt for amerikanere. Men det er verdt å huske på.

De samme politifolkene som en gang forsvarte den amerikanske grunnloven, vil kanskje en dag adlyde ordre fra en regjering som "forsvarer demokratiet" ved å kaste kritikere og dissidenter i fengsel!

Dette har allerede skjedd i både Øst- og Vest-Europa. Det kan skje i USA også.

* * * * *

På den litt lysere siden var jeg en gang vitne til følgende scene. Den samme øs-

teuropeeren og en annen mann, en mellomeuropeer, begge med tydelig aksent, satt ved et bord på en restaurant. De diskuterte våpen. En amerikaner som satt ved samme bord, ble flau over dette. Han lurte på hva folk ved bordene rundt tenkte.

Men han fikk sin hevn. Europeerne hadde spurt om årgangen på vinene før de gjorde sitt valg. Da servitrisen henvendte seg til ham, sa han at han ville ha melk. Men han hadde ett spørsmål: *Frøken, kan du si meg årgangen på melken?*

* * * * *

Denne amerikaneren hadde også en halvt morsom, halvt grim opplevelse under en Thanksgiving-fest.

En tidligere hjelpepolitimann i Øst-Europa beskrev noe av det han hadde vært vitne til på nært hold. Blant annet menneskeknokler som lå strødd langs en jernbane. Resultatet av kannibalisme.

Amerikaneren mistet appetitten.

* * * * *

Mange eldre østeuropeere ville rett og slett ikke diskutere noe sensitivt i et rom med telefon. Selv om det var i røret. Deres amerikanskfødte tenåringer lo av dette. Mange år senere fikk de samme barna, som nå var blitt middelaldrende, vite at det faktisk er mulig å avlytte selv om telefonen står på luren!

"Begrenset politisk krigføring"

For det første: Vi appellerte til myndighetene.

Alt vi krever, er frihet. Ytringsfrihet. Frihet til å samles. Frihet til å danne egne partier og delta i den demokratiske prosessen. Hvis folk ønsker å stemme på oss, skal de kunne gjøre det. Hvis de ikke vil stemme på oss, trenger de ikke å gjøre det.

Du sier at du forbyr oss fordi vi er en trussel mot demokratiet." DU er trusselen mot demokratiet!!!

Hvis vi prøver å jobbe lovlig innenfor rammene av deres tvetydige lover,"forbyr dere bare organisasjonene våre uansett. Hvis vi jobber i undergrunnen, er vi allerede ulovlige"fra starten. Vi risikerer strengere straffer, men vi er vanskeligere å finne.

Selv om vi tvinges under jorden, begrenser vi oss til ikke-voldelig motstand. Vi

har ikke noe ønske om å skade noen. Vi ønsker å overbevise folk, ikke drepe dem. Vi ønsker heller ikke å gi dere unnskyldningen 'terrorisme.' Men dere stempler oss likevel som terrorister,' selv når deres eget politi bekrefter at det ikke er sant!

Vi er fast bestemt på å forbli ikke-voldelige. Men det er åpenbart at etter hvert som undertrykkelsen øker, vil flere individer handle på egen hånd i ren desperasjon. - DU er årsaken, ikke vi! Vi motvirker faktisk terrorisme, både fordi vi tilbyr et ikke-voldelig alternativ og fordi vi bruker vår innflytelse til å mane til besinnelse!

Hvis vi får frihet, vil vi gjerne følge demokratiets regler."

Hvis vi vinner makten gjennom en ikke-voldelig revolusjon, vil vi tilby våre tidligere motstandere generøs immunitet.

Hvis undertrykkelsen din en dag utløser et væpnet opprør, er alt håp ute! Da har ingen kontroll!

Vi er villige til å dø for vår sak. Er dere det?

Hvor mange av DINE ansatte er villige til å dø for regimet ditt?

Hvor mange av DINE såkalte ledere?

Vi visste at myndighetene ikke ville gi oss frihet uten kamp. Vi gjorde rett og slett alt som sto i vår makt for at det skulle bli en *ikke-voldelig* konflikt.

For det andre: Vi informerte myndighetspersoner som *enkeltpersoner*.

Det finnes tre typer myndighetspersoner:

For det første de som er, la oss si, mindre enn entusiastiske og grundige. Disse fornuftige tjenestemennene har selvsagt ingenting å frykte fra oss.

For det andre, de som er samvittighetsfulle, men ikke overdrevne. Disse embetsmennene har heller ikke noe å frykte fra oss.

For det tredje, de som er direkte overdrevne. Disse fanatikerne vil ikke bli glemt. De vil bli stilt for retten. Med mindre vi innvilger et generelt amnesti, antagelig i bytte mot en eller annen innrømmelse fra myndighetene.

Som regel har en tjenestemann et visst *spillerom*. Vi må bestrebe oss på å vurdere dette nøyaktig og handle deretter. Hvis vi ber om *for mye*, er han ikke i stand til å etterkomme kravene og havner i en fastlåst situasjon. Vi må alltid bestrebe oss på å *løsne*, ikke stramme, båndene mellom den enkelte tjenestemann og myndighetene.

Det har hendt at jeg har hatt en åpenhjertig samtale med en offentlig tjenestemann på tomannshånd.

Mange ganger klarte vi å finne en fornuftig og gjensidig akseptabel løsning på et

problem.

Andre ganger ble han hvit i ansiktet.

Slike anledninger var sjeldne. Risikoen for tilbakeslag og potensielt alvorlig eskalering var som regel for stor. *Positiv forsterkning er som regel best. Selv negativ forsterkning er tryggere å oppnå gjennom humor.*

Politiets informanter

Da jeg fikk tilgang til omfattende offentlige arkiver om politiinformanter, ble jeg overrasket over hvor ynkelige de var, både i antall og kvalitet.

En av dem hevdet at han var en nær personlig venn av meg. Hans beskrivelse av mitt fysiske utseende var helt feil! Likevel klarte han å få informantlønn i over ett år. Han fikk til og med myndighetene til å betale for flere utenlandsreiser!

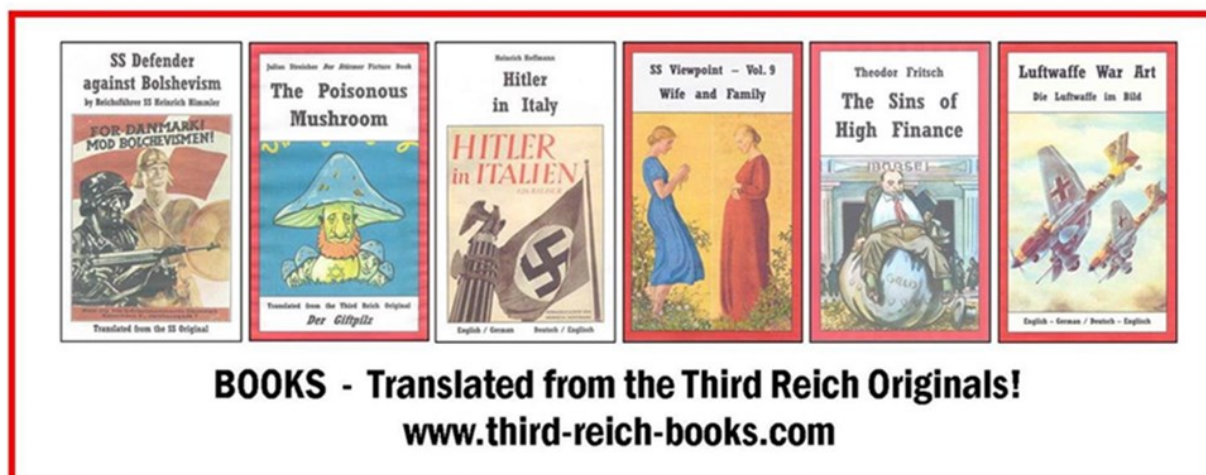
Det hender at en informants identitet avsløres på grunn av en enkel byråkratisk tabbe. Dette er forståelig. Papirarbeidet er av og til så omfattende at man nesten må være innelåst i en celle i minst et par uker for å lese alt!

Heldigvis har jeg hatt en slik mulighet! Jeg har hatt god tid til å sette meg grundig inn i omfattende arkiver om en stor sak som sto mitt hjerte nær. Bare informasjonen alene ville ha vært verdt et år av livet mitt. For ikke å snakke om gleden og latteren!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
 Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
 Hundrevis av bøker på mange språk
 Hundrevis av nettsteder på mange språk

NSDAP/AO nsdapao.info